

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/97/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716204875
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716204875.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanému F. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., štátny občan SR, o zaplatenie 367,51 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 254,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 254,- € od 11.11.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 38 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 21.4.2016 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu (pôvodne Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35923130) zo dňa 19.4.2016, ktorou sa žalobca domáhal toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 367,51 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 20.5.2013 do zaplatenia, ako i trovy konania.

Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 7.12.2012 zmluvu o pôžičke evid.č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky 555,- €. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 21 mesačných splátkach v sume 20,58 €. Do dňa spisania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 135,- €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 11.5.2013 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalovaný do dňa spisania žaloby dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 367,51 €. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania. Žalobca si v konaní neuplatnil zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný žalobcovi uhradiť sumu 502,51 €, ktorú žalobca ponížil o už uhradenú čiastku 135,- € a to predstavuje rozdiel vo výške žalovanej sumy 367,51 €.

2. Na návrh vydal súd dňa 7.10.2016 platobný rozkaz sp.zn.10C/97/2016-19, ktorý však musel v zmysle § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uznesením č.k.10C/97/2016-41 zo dňa 15.2.2017 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

3. Dňa 28.11.2016 bol na tunajší súd doručený návrh na zmenu strany sporu a zároveň súhlas zo vstupom do konania.

O tomto procesnom návrhu žalobcu bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu sp.zn.10C/97/2016-33 zo dňa 14.12.2016, ktorým súd pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil žalobca Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35923130 a do konania na jeho miesto vstúpil Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení.

4. Podľa § 116 ods. 1 C.s.p., ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

Podľa § 116 ods. 2 C.s.p., ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

Podľa § 106 ods. 3 C.s.p., ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, doručuje súd písomnosti tejto fyzickej osobe oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

Súd postupoval analogicky podľa § 116 C.s.p., keďže sa žalovanému nepodarilo doručiť žalobu na adresu uvedenú v žalobe a v Registri obyvateľov SR má žalovaný ako trvalý pobyt evidovaný len Obec Zvolen, preto sa súd pokúsil zistiť miesto skutočného pobytu žalovaného. Zo správy OO PZ Zvolen súd zistil, že žalovaný na adrese uvedenej v žalobe nebýva. Tiež bolo zistené, že nie je vo väzbe, ani vo výkone trestu odňatia slobody. Súd tiež zistil, že nie je evidovaný v registri poisťovní Sociálnej poisťovne. Keďže konkrétne miesto pobytu žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť, súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, s tým, že žaloba s prílohami sa dňom 8.3.2017 považuje za doručенú žalovanému.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 23.8.2017, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani právny zástupca žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 17.8.2017, doručенé tunajšiemu súdu dňa 18.8.2017, z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Zároveň navrhli, aby súd rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalovaný sa tiež na pojednávanie nedostavil, s tým, že doručenie predvolania na pojednávanie mal vykázané v súlade s § 106 ods. 3 C.s.p.. Súd postupoval podľa § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložil žalobca v priebehu konania resp. ktoré si obstaral súd ex offio, keďže ide o spotrebiteľský spor a to: zmluvu o pôžičke zo dňa 7.12.2012 z č.l.3 vrátane všeobecných obchodných podmienok z č.l.4, predžalobnú upomienku z č.l.5 vrátane poštovej doručky z č.l.6-7, prehľad splátok a úhrad z č.l.8, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.9.2016 z č.l.30 vrátane poštovej doručky, priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách, pričom zistil tento skutkový stav.

Zo zmluvy o pôžičke č.XXXXXXXXXX, evidenčné číslo zmluvy XXXXXXXXX zo dňa 7.12.2012 súd zistil, že bola uzavretá medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35923130 a žalovaným ako klientom, pričom predmetom financovania pôžičky bola čierna technika - toshiba - c855-12h, kde ako kúpna cena je uvedená suma 449,- €, celková suma pôžičky 432,18 €, celková suma pôžičky bez poistenia 420,- €, akontácia 135,- €, akontácia 30 %, počet splátok 21, splátka 20,- €, splátka s poistením 20,58 €, ročná úroková sadzba 39,46 %, priemerná hodnota RPMN 46,35 %, RPMN (X): 39,46 %, pôžička (finančné plnenie) 314,- €, celkové náklady spotrebiteľa 106,- €, termín konečnej splatnosti september 2014. Klient prehlásil, že sa podpísaním zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako „VOP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať.

Zo Všeobecných obchodných podmienok firmy právneho predchodcu žalobcu platných od 1.1.2009 súd okrem iného zistil, že v článku VI. Podmienky splácania v bode 6.1. je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a v termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP. V bode 6.2. je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V bode 6.3. je uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok,

príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. V bode 6.4. je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

Z predžalobnej upomienky zo dňa 5.11.2013 súd zistil, že ju adresoval právny predchodca žalobcu žalovanému, v ktorej mu oznámili, že napriek ich predchádzajúcim upozorneniam týkajúcich sa zmluvy č.XXXXXXXXXX, ktorými mu poskytli poslednú možnosť mesačného splácania pohľadávky, tieto nerešpektoval a preto ho vyzvali k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Žiadali uhradiť celkovú istinu vo výške 438,36 €, najneskôr do 3 dní od doručenia tejto upomienky na tam uvedený bankový účet. Z pripojenej poštovej doručky vyplýva, že ako odosielateľ je tu uvedený právny predchodca žalobcu, ako adresát žalovaný, s tým, že zásielka bola vrátená späť dňa 16.5.2013 s poznámkou „adresát neznámy“.

Z prehľadu splátok a úhrad týkajúceho sa žalovaného evid.č./VS:20337172 súd okrem iného zistil, že v kolónke splátka je uvedená akontácia 7.12.2012 135,- €, potom v dňoch 20.1.2013, 20.2.2013, 20.3.2013, 20.4.2013, 20.5.2013 sú uvedené splátky vo výške 20,58 € a dňa 20.6.2013 je uvedená splátka 264,61 € spolu splátky 502,51 € a v kolónke úhrada je uvedená len čiastka 135,- € dňa 7.12.2012 z titulu akontácie.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.9.2016 súd okrem iného zistil, že ho adresoval právny predchodca žalobcu žalovanému, v ktorom mu oznámili, že ako postupca k 19.9.2016 postúpili svoju pohľadávku zo zmluvy č.20337172, uzavretej dňa 7.12.2012 medzi nimi ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vo výške 441,32 € spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke na subjekt: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154 ako postupníka, s tým, že od dátumu prevzatia tohto oznámenia je povinný plniť všetky svoje povinnosti podľa predmetnej zmluvy výhradne postupníkovi na tam uvedený bankový účet. Z pripojeného poštového podacieho hárka č.EPH007851051 súd zistil, že dňa 3.10.2016 pod podacím číslom RF179868963SK bola zasielaná poštová zásielka žalovanému.

Z dokladu Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) súd okrem iného zistil, že v IV. štvrtroku 2012 pre domácnosti vo vzťahu k spotrebiteľským a ostatným úverom s výnimkou úverov na nehnuteľnosti pre domácnosti bola začiatočná fixácia úrokovej sadzby pre úvery od 1 do 5 rokov vo výške 11,19 %.

7. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 261 ods.3 písm.d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § I ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „ citovaný právny predpis“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods.2 citovaného právneho predpisu, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods.1 citovaného právneho predpisu zmluva, o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. i) citovaného právneho predpisu, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí okrem iného obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplyva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadza Európskej centrálnej banky platná k 1.dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Podľa § 5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

8. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere dňa 7.12.2012, pričom súd túto zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú (typovú, formulárovú). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých

prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti modifikácie. Žalovaný má v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a žalobca má postavenie dodávateľa, a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi stranami sporu aj posudzoval.

V zmysle zmluvy o úvere zo dňa 7.12.2012 mal byť žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 314,- €, ktorý sa zaviazal splatiť 21 mesačnými splátkami vo výške 20,- €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 420,- € (bez poistenia). Ročná úroková sadzba v zmluve bola dojednaná vo výške 39,46 %.

Právne predpisy výšku úrokovej sadzby nestanovujú exaktným spôsobom, jej určenie v zásade ponechávajú na vôli zmluvných strán. Uvedené však neznamená, že jej stanovenie je ponechané na ľubovôli účastníkov, resp. v spotrebiteľských vzťahoch dodávateľa. Pri posudzovaní úrokovej miery v zmluve o úvere treba vychádzať aj z ustanovenia § 39 OZ, najmä s prihliadnutím na to, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon ako priečiaci sa dobrým mravom neplatný. V oblasti súkromného práva platí obsahový korektív právnych úkonov v podobe dobrých mravov, ktorý je plne účinný v súkromnoprávných vzťahoch bez ohľadu na povahu ich subjektov. Týmto korektívom je jednak modifikovaná zmluvná sloboda zúčastnených subjektov pri vzájomnej dohode o určení obsahu zmluvných dojednaní, jednak predstavuje podmienku platnosti súkromnoprávných úkonov vo všeobecnosti. Preto aj pri stanovení úrokovej sadzby v zmluve o úvere s ohľadom na zmysel a význam inštitútu úroku ako odplaty za úver jeho výška nemôže byť bezbrehá a neobmedzená, ale je obmedzená jednak korektívom dobrých mravov a jednak zmyslom a účelom predmetného inštitútu v systéme platného práva.

Všeobecne záväzné právne predpisy platné a účinné v SR neobsahujú vymedzenie pojmu dobré mravy. Ide o otvorený pojem, ktorého obsah súd určuje vždy s ohľadom na okolnosti konkrétnej posudzovanej veci. Dobré mravy nepredstavujú paušálne pravidlo správania sa, ale prostredníctvom toho, že sú obsiahnuté v hypotézach konkrétnych právnych noriem, dochádza týmto spôsobom k prepojeniu práva a neprávnych normatívnych systémov, najmä morálky. Prostredníctvom dobrých mravov je právo prepojené so systémom hodnôt, z ktorých pramení jeho existencia. Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 1682/2007 uviedol, že „Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvorí spoločenský normatívny systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého jednanie a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.“

Úrok z úveru plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky. Jeho výška preto musí zodpovedať danému účelu. Súd preto zamerl svoju pozornosť na výšku úroku. Z predložených štatistických informácií o priemerných úrokových mierach z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, čo sa týka nových obchodov, ktoré sú dostupné aj na webovom sídle Národnej banky Slovenska, vyplýva, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere bola priemerná úroková miera spotrebiteľských úverov so začiatočnou dobou fixácie od 1 do 5 rokov vo výške 11,19 %. Úrok v predmetnej zmluve o úvere túto sadzbu niekoľkonásobne prevyšuje.

Podľa názoru súdu je v danom kontexte nepochybné, že dojednanie o sadzbe úroku z úveru vo výške 39,46 % ročne v prvom rade podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Súd teda uzavrel, že dohoda o úroku v predmetnej zmluve o úvere je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 3 OZ, t.j. odporuje zákonu a preto je v zmysle § 39 OZ absolútne neplatná. Okrem toho súd zastáva aj názor, že daná výška ročnej úrokovej sadzby je s ohľadom na vyššie uvedené úvahy a zistenia v rozpore aj s pravidlami slušnosti a poctivého konania, t.j. je nutné ju považovať za neplatnú aj ako priečiacu sa dobrým mravom.

Súd sa stotožnil aj s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreným v rozhodnutí sp.zn.5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012, keď ustálil, že dohodu o výške úrokov v zmluve o úvere nie je možné deliť tak, ako to má na mysli § 41 OZ, keď jej obsah tvorí nedeliteľný celok vo vzťahu k ujednaniu o dohodnutej výške úrokov. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné považovať dojednanie o úroku za neplatné v celosti. Nie je možné uzavrieť, že žalobca ako veriteľ by mal nárok na zaplatenie úrokov k nejakej nižšej výške, než vo výške 39,46 %, naopak veriteľ z dôvodu neplatnosti dohody o úroku nemá nárok na zaplatenie žiadneho úroku. Súd poukazuje aj na spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy o úvere, keď v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať výšku úrokovej sadzby, pričom v prípade jej absencie sa poskytnutý spotrebiteľský

úver v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov, t.j. neprichádza do úvahy zaviazanť spotrebiteľa, v prípade neexistencie dojednania o úroku v zmluve z dôvodu jej neplatnosti, na platenie akýchkoľvek úrokov.

Na základe vyššie uvedených skutočností teda súd dospel k záveru, že žalovaný bol povinný uhradiť žalobcovi len čiastku, ktorú mu právny predchodca žalobcu reálne poskytol, čiže finančné plnenie vo výške 314,- €, keď túto sumu mal splácať v mesačných splátkach vo výške 20,- € počnúc mesiacom január 2013, vždy najneskôr do 20-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Žalovaný však v prospech tohto úverového vzťahu neuhradil žiadnu splátku. Súd pritom vychádzal tak z tvrdení žalobcu, ako i z dôkazov ním predložených, keď nemal nijakým spôsobom preukázané, že by tieto skutočnosti žalovaný rozporoval, a to či už ide o výšku sumy poskytnutej právnym predchodcom žalobcu žalovanému z titulu predmetného úveru a tiež pokiaľ ide o sumu, ktorá mala byť zo strany žalovaného uhradená v prospech žalobcu. Súd však prisúdil žalobcovi len sumu 254,- €, keď od sumy 314,- € odčítal čiastku 60,- € z titulu 3 splátok splatných v mesiacoch január až marec 2013, keďže s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, bol súd povinný aj napriek absencii akejkoľvek obrany zo strany žalovaného v konaní ex offo posúdiť otázku prípadného premlčania nároku uplatneného žalobcom v tomto konaní, pričom dospel k záveru, že táto pohľadávka žalobcu je v časti premlčaná, keďže podľa došlej pečiatky tunajšieho súdu bola žaloba na tunajšom súde podaná až dňa 21.4.2016, čiže v čase podania žaloby na súd už uplynula trojročná premlčacia doba za predmetné 3 splátky.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, tento súd priznal až od 11.11.2013 (žalobca požadoval úrok z omeškania od 20.5.2013), keď z dôkazov predložených žalobcom mal súd preukázané, že k zosplateniu úveru došlo až listom zo dňa 5.11.2013 označeným ako Predžalobná upomienka, s tým, že predmetnú požadovanú čiastku žiadali uhradiť do 3 dní od doručenia tejto upomienky, a teda podľa názoru súdu, že žalovaný odo dňa nasledujúceho je v omeškani s vrátením sumy, ktorú súd prisúdil žalobcovi v súdnej veci. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd tento priznal vo výške 8,5 % ročne, tak ako bol žalobcom uplatnený, pričom sa jednalo o zákonný úrok z omeškania, keď základná úroková sadzba ECB bola od 8.5.2013 do 12.11.2013 vo výške 0,5 %.

9. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalobca len v časti úspešný v tomto konaní, súd vyhodnotil pomer úspechu strán konania v prospech žalobcu, na základe čoho mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 38 %, keď súd vychádzal z toho, že predmetom konania bola suma 367,51 €, žalovaný bol zaviazaný na sumu 254,- €, teda úspech žalobcu bol 69 % a úspech žalovaného 31 %, čiže rozdiel predstavuje 38 % v prospech žalobcu s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.